

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia,
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranse nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de știri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schall, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger, Anton Oppelitz, J.
Demischer, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Havas, Suc-
cursale de România; în Ham-
burg: Karolyi & Liebmann.
Prețul inserțiilor: a serie
garmond pe o coloană 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagină a 8-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în două-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 16 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 274.

Brașov, Luni-Marti, 12 (24) Decembrie

1895.

Congregația comitatului Brașov.

Alegerile de funcționari. — Congregația es-
tra-ordinară. — Cestiunea limbei și terorismul fiș-
panului — Mileniul.

Brașov, 22 Dec.

Sâmbătă dimineața la 9 ore s-au făcut,
precum am anunțat, alegerile nouă de func-
ționari ai comitatului Brașov, sub preșe-
dința fișpanului Mihail de Maurer. În dis-
cursul de introducere fișpanul a vorbit de
viitorul de a introduce și administrației de
stat și a mulțumit în fine funcționarilor de
până acuma pentru zelul dovedit în impli-
nirea datoriei lor. Mulțumirea și din partea
adunării s'a dat la protocol.

Vice-șpanul Dr. Fr. Jekel a espus
apoi în limba maghiară toate frazele acti-
vității dezvoltate în timp de 6 ani de că-
tră funcționarii comitatului, și a mulțumit
pentru sprijinul ce li-s'a dat.

După această a fost compusă comisiu-
nea candidătoare. Din partea adunării s'au
ales ca membrii Resch, Lazar și Paras-
cheva, er din partea fișpanului au fost nu-
miți Adam, Harmath și Petrescu. După
scurt timp președintele a anunțat, că pen-
tru fiș-care post a candidat numai câte
unul, și că comisiunea îi propune pe aceș-
tia, cari au și fost aleși cu aclamațiune.
Au fost astfel realesi tot foștii func-
ționari și numai în locul vice-notarului
Wonesch, care a ajuns solgăbiru la Fa-
găraș, s'a ales practicantul Alex. Biro.
Funcționarilor li-s'au luat jurământul și
fișpanul i-a salutat, er vice-șpanul a mul-
țumit în numele tuturor.

A urmat apoi ordinea de zi a ședin-
ței estra-ordinare. Mai înainte interpelase
farmacistul Schuster în afacerea urgentă a
abatorului; în se observă însă, că în ședința
estra-ordinară nu se pōte interpela, der că
atacarea se va rezolva pe calea sa.

La p. I se ia cu omagial respect la
cunoscința scrisoarea de mulțumire a Ar-
chiduceului Iosif pentru condoleanța espi-
mată cu ocaziunea morții fiului său Archi-
ducele Ladislav.

Se cetesce apoi rescriptul ministrului
de agricultură Daranyi, prin care acesta
face cunoscută numirea sa. Comisiunea

permanentă propune ca ministrul Daranyi
să fiă felicitat din partea congreghției prin-
tr'o adresă.

Dr. A. Mureșianu în limba română
declară, că membrii români ai congregh-
ției, din aceleași motive, ce i-au îndemnat
înainte cu câte-va luni să voteze în contra
felicitării ministrului-președinte Banffy,
sunt în contra adresei propuse. Ministrul
Daranyi face parte din același guvern, în
care Românii nu pot ave nici o încredere.
Propune, deci, a se lua rescriptul minis-
trului simplu la cunoscință.

Cestiunea limbei.

După ce a terminat vorbitorul, fișpa-
nul-președinte, din motiv, că dēnsul nu scie
românește, provocă pe Dr. Mureșianu să-și
desfășure propunerea în limba statului.

Mureșianu: găsesc, că cererea fișpa-
nului este ilegală și că nimeni nu-l pōte
obliga să vorbescă aici în altă limbă, de-
cât cea maternă.

Fișpanul: pretinde din nou, ca Mure-
șianu să se esplice în „limba statului”,
caci la din contră, neînțelegându-l, nu pōte
să-i pună în discuțiune propunerea sa.

Mureșianu, protestând contra proce-
derei volnice a fișpanului, care ar fi dator
să cunoscă limbile protocolare ale munici-
piului, cere să se aducă un talmaciu, care
să interpreteze fișpanului propunerea d-sale.

Fișpanul Maurer dice, că legea nu
face amintire de talmaciu și nici nu obligă
pe fișpan să cunoscă limba română. Să
pōte vorbi aici și românește, der este în
interesul vorbitorului, de-a se folosi de
„limba statului”, ca să fiă mai bine în-
țeles.

Adv. Lengeru dice, în limba germană,
că nu este bine, ca lucrurile să se împingă
la extrem și rōgă pe d-l fișpan să însăroi-
neze pe unul din domnii funcționari, cari
sciu românește, de pildă pe d. Mănărașianu,
de a i esplica ceea-ce se vorbesce romā-
nesce.

Dr. Mureșianu adresază fișpanului în-
trebarea, pe ce paragraf al legii își în-
trebează dreptul, de-a prezenta de la dēnsul,
ca să vorbescă „limba statului”; repetă
această întrebare și în limba germană, după

ce d-l fișpan declară, că nu înțelege nimio
românește.

Adv. Carl Schnell, ca să scape pe
fișpanul din incurcatură, se ridică și vrē
să dovedescă, că Mureșianu nici n'a făcut
vre-o propunere, asupra căreia ar trebui să
se discute. Dice, că dēnsul ar fi pronunțat
numai în general o dorință și cere închi-
derea discuțiunii.

Mureșianu: Nu-i adevărat ce susține
Schnell. Am făcut propunere și-o susțin.

Fișpanul, întorcându-se cu hehementă
spre Mureșianu, îl amenință, că decă va
mai intrerupe, îi va face un proces disciplinar.
(széktörési pör.)

Adv. Lengeru, adresându-se către ad-
vocatul Schnell, îl face atent, că n'a în-
țeles bine pe Mureșianu, deore-ce acesta,
în adevăr, la încheiere a făcut propunerea,
ca rescriptul ministerial să se ia numai
simplu la cunoscință.

Adv. Schnell dice, că se pōte să nu
fi audīt acea parte a vorbirii lui Mureșianu
și, în fine, concede, că totuși propunerea
trebuie să se aducă la votare.

În cele din urmă, fișpanul Maurer,
cu totă turburarea, ce a produs-o prin ce-
rerea sa turburatică, s'a vedut constrins a
pune la vot propunerea făcută în limba
română. Firesce, că majoritatea a respins-o.
Membrii români și câți-va Sași verđi, cari
erau de față, au votat pentru ea.

Au urmat celelalte puncte, între cari
amintim raportul vice-șpanului, ca preșe-
dinte al comisiei verificătoare, asupra resul-
tatului alegerilor de membri ai represen-
tanței; tot-odată vice-șpanul a prezentat
lista generală a membrilor aleși, după care
aceștia sunt cu totul în congreghția 86,
dintre cari 12 au fost acum din nou aleși.
Între cei 86 aleși, sunt 59 Sași, 12 Ro-
mâni și 15 Maghiari. (Viriliști sunt cum
tot pe-atăți, cât și aleși.)

La alegerile diferitelor comisii, au
fost reașei în total membrii vechi și nu-
mai locurile vacante au fost ocupate cu
membri noi. În ceea mai însemnată dintre
comisii, în comisiunea administrativă, n'a
fost ales de astă-dată nici un Român.

S'a decis mai departe, ca depozitele

cassei orfanale să se depună la „Sparcassa”
și la „Albina”. În fine a urmat la ordinea
dilei budgetul orașului Brașov pentru 1896
și mai multe decisiuni ale orașului Brașov
și ale comunelor diferite din comitat.

Cheltueli pentru mileniu.

Cel din urmă punct a fost cel privi-
tor la raportul comisiei pentru esposiția
milenară, care cere un credit suplentar
pentru acoperirea speselor esposiției.

Se cetesce raportul comisiei, din
care rezultă, că se cere o sumă însemnată
pentru a-se acoperi cheltuelile împreunate
cu ridicarea unei case ciangăescă la espo-
siția, apoi pentru mai multe lucruri, între
cari se enumără și aranjarea unui banderiu
țărănesc, care să mērgă din acest comitat
la Peșta. Propune ca o comisiune specială
de 12 să fiă însărcinată cu studiarea ra-
portului, până atunci însă congreghția să
se pronunțe, că în principiu acceptă chel-
tuelile propuse.

Adv. I. Lengeru dice, că va vorbi în
limba germană, caci ar vrē să fiă cât mai
bine înțeles, de ore-ce se tratēază de-o ces-
tia delicată. Arată, că după legea existente
în „națiunea politică ungară” se cuprind
tote naționalitățile, der mileniului i-se dă
numai caracterul serbării naționalității ma-
ghiare, a căreia descălecarea aici s'a întâm-
plat înainte cu o miă de ani. Der Romā-
nii vor implni în curēud două mi de ani
dela venirea lor pe acest pământ și ore
cum ar întâmpina Maghiarii serbarea lor
eventuală? S'a vedut când au serbat Sași
aniversarea lor de 700 de ani. Atunci n'a
luat nimeni parte dintre Maghiari. În îm-
prejurările de față Românii nu pot lua
parte cu totă inima la serbarea mileniului
și cu ei și alții se vor reținē. Este deci
contra votării creditului cerut pentru es-
posiția.

Adv. Harmath combate pe antevor-
bitor suspiind, că aici nu e vorba de-o ser-
bare numai a Maghiarilor, ci este o ser-
bare a tuturor cetățenilor statului, care s'a
fundat acum 1000 de ani. Alta a fost ser-
barea Sașilor, der și aici a luat parte o
deputația maghiară.

Dr. Mureșianu dice, că deși ar putē

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Delia.

(Din amintirile unui marinar.)
(Fine.)

Și acum furtuna se deslăușu eră-și.
Noi speraserăm a fi în câte-va zile în
New-York, — acuma însă furăm două sēp-
tēmăni afurisite aruncați încōce și 'ncolo,
perdurăm vēntrele și o parte a catargului
și ajunserăm în sfirșit cu Tuscarora, care
devenise cu totul invalidă, la Portland în
statul Maine. Nu voesc să vē plictisesc cu
descrierea vijeliei, caci D-vōstrē abia aș-
teptăți să auđiți cât mai în grabă eră-și
despre Delia, nu-i așa? Dēr totu-și vreau
să amintesc numai pe scurt că în decursul
viorului fui cuprins de un val și aruncat
sub corabiă, și numai ca prin minune eșii
eră și la suprafață și fui tras pe bord —
spre cea mai mare durere a căpitanului
nostru, căruia din mai multe motive îi eram
forțe incomod.

De aceea la descercarea havariei în
Portland căpitanul evitā cu cea mai
mare grije, să mē cheme ca martor — ceea
ce de-altfel conform legii trebuia să se în-

temple, fiind eu oficer. De ore-ce însă ni-
meni nu călătorește bucuros între mișei, și
de ore-ce tractarea mea pe bordul Tusca-
rorei era cât să pōte de miserabilă, nu-mi
părū nici decum rēu — cum prea bine vē
puteți închipui, — a părăsi naea sdrunci-
nată și blăstemată, și fui forțe fericit, când
afiai imediat un post de-al doilea cărmaciu
pe o naie, care mergea la Havana. Călē-
toria dăinuī două luni, fără vr'un eveniment
mai deosebit, decât că într'o zi lovindu-se
naea nōstră de-o bancă de nisip numită
Bahama cea mare, era aprōpe să servese
drept dejun unui pește uriaș — o bestie în-
grozitoare, vē asigur, caci am vedut-o forțe
de-aprōpe! Dēr despre această de altă-dată,
caci nu se ține de obiect.

Noi ne reintōrserăm la Portland, și eu
mē imbarcai pe-o naie mare, care avea să
mērgă c'o parā de lemne dela St. Iohns
(noul Braunschweig) la Liverpool. Călē-
toria — mulțumită puternicelor vēnturi de vest, —
nu durā mult. Câte-va furtuni și o revoltă
mai mică, care amenințase a decurge sân-
geros, care însă fū înabușită de mine prin-
tr'o vorbire înțeleptă, formară unica varia-
țiune în decursul călătoriei, și ast-fel într'o
splendidă zi de Septemvre sosirăm eră-și

în Liverpool. Vē puteți — negreșit — cu-
geta, cum mē bucuram deja, că-mi voi re-
vedea toți prietenii, și în deosebi pe
Delia, caci iubita mititică ocupa un loc
călduros în inima mea tēnēră. Ast-fel, în-
dată-ce corabia fū ancorată și munca să
sfirși, er eu făcui toaletă, plecai în spre
sēră la dōmna Williams.

Ca în tot-dēuna, așa și acum dōmna
Williams, care era singură acasă, mē primi
cu o afabilitate de mamă, caracteristică
femeii irlandeze. Dēnsa nu voi nici decum
sē-mi lase mână și mē coplesia atât de
mult cu întrebări despre starea mea, des-
pre pățaniile mele din călătorie, despre
causa îndepărtării mele atât de îndelungate,
despre motivele pentru cari nu i-am scris
nici-odată ș. a., încât la început nu putui
nici decum ajunge la cuvēnt. Când dēnsa
tăcū — de ore-ce trebuia în sfirșit să rēsu-
fie odată, — o întrebai despre ambele ei
fiice și despre soțul ei.

Dēnsa imi răspunse, că d-l Williams
s'a reintors acasă din Australia, că îi merge
bine, de-asemeni și celor două copile, cari
sunt în vizită, der vor sosi îndată.

— „Și Delia?”

— „Delia? Dēr nu șciți, n'ați primit
epistōlele nōstre în New-York?”

— „Eu nici n'am fost în New-York,
și decă mi-ați scris acolo, epistōlele D-vōstrē
dac, de sigur, ca neînmanavere în „Dead
letter office! Așa dēr ce e cu mica mea
prietină, s'a căsătorit în sfirșit, s'au fugit
cu vr'un tiner interesant?”

— „Nu glumiți, d-le George, Delia e
— mōrtă!”

Dēcă omul nu aude luni de-arindul
nimic despre o persōnă pe care o are forțe
dragă și se bucură din inimă, că o va re-
vedea; decă ora revederii s'a apropiat deja
forțe mult, er omul presupune, că iubita
ființă să aflā în deplină sănătate și și-o în-
chipuesce deja cu totul aprōpe de el, și
așteptā în sficăr moment, s'o vadă intrând
pe ușă, să-i țină în nou vanile-i iubite
într'aleșale, să-i citescă în ochii ei credin-
cioși, că nici timpul nici departarea n'au
schimbat nimic în simțmintele ei; și decă
acum din toate acestea nu să întâmplā ni-
mic, ci îi să aruncă în față, întocmai ca un
fulger, îngrozitorul cuvēnt: „mōrtē”, atunci
nu e de mirat, decă chiar și ființa cea mai
rece față de emoțiunile sufletesci rēmā

să se folosească de limba germană, nu poate subordona principiul dreptului de limbă oportunismului dictat de moment, ce consistă în a se face mai bine înțeles și orede, că va fi și așa în de ajuns priceput. Admite, că serbarea întemeierii statului ungar ar trebui să fie o serbare a tuturor, cum dăce adv. Harmath. Inse nu este așa și cauza nu suntem noi Români, ci acel sistem nenorocit, care pe noi ne privește ca cetățeni de-a doua mână, buni numai de-a forma stafagiul la serbările celor dela putere, der fără de nici o parte, când e vorba de libertate și de drepturi egale naționale. Cei ce au aranjat mileniul i-au dat a priori un caracter exclusiv maghiar, așa că totă serbarea apare ca o glorificare a domniei de răsă maghiare. Tote pregătirile, ce s'au făcut până acuma pentru mileniu, poartă acest timbru unilateral și exclusiv și după ce toate se pun la cale astfel, ni-se mai cere ca cu cheltuiala noastră să trimitem banderii la Pesta, țărani costumați românești, ce să ridice splendorea esteriă a serbării — o ironiă a sorții, de care avem parte ad. Despre acele „banderii“ s'a ris deja în alte comitate. In împrejurările triste de ad. Români nu pot lua parte la serbările mileniului și nici nu sunt inclinați a jertfi nimic de bunăvoia pentru ele. Propune deci ca congregația să decidă, că nici în principiu nu primesce propunerile comisiei pentru esoposiția.

Dr. Vajna Gab. se plânge, că Mureșianu a vorbit și de *Transilvania*, pe când această pentru el (Vajna) nu mai există.

Viceșpanul Fr. Jekel găsește, că discuțiunea această principiară politică nu este la loc, căci e vorba numai de întregirea creditului de 1% votat, și apoi în banderiu vor fi și Unguri și Sași și Români în costumele lor, așa deră va fi cea mai deplină egalitate.

Moor Julius, preot ref. ung. dăce că deși nu știe românește, totuși a înțeles atăta din discursul lui Mureșianu, că este în contra serbării mileniului, suspind că i s'ar da un caracter exclusiv maghiar. Decă inse ar merge la esoposiția și ar vedea lucrările pregătitoare, s'ar convinge că acolo se ține sémă și de celelalte naționalități, ar vedea că se construiesc și o casă de țărani români etc. etc. Cei ce aranjează esoposiția millenară nu vor s'ascundă, că în acest stat trăiesc și Români și alte naționalități.

Mureșianu replică. Cu casa țărănească română, ce se clădește la esoposiția, nu e nimic dovedit. Tot așa de bine se poate construi acolo și o casă chineză ori japoneză. Caracterul serbării nu se poate judeca dăci, ci din fundațiunile ce s'au făcut și se fac din incidentul ei. Aici amintesc numai de cele 400 scole, ce dieta a decis a-se înființa din incidentul mileniului din visteria statului, la care contribuim cu

toții. Ei bine toate aceste scole sunt maghiare și s'a decis să fie înființate prin ținuturi românești cu scop de a-ne maghiarisa. Pentru vr'o școlă română ori săsescă nu s'a dat nici măcar un ban. Această lustră în de ajuns, că la serbarea din anul viitor nu se tractează decât numai de glorificarea domniei de răsă maghiare.

Când a vorbit de cele 400 scoli Mureșianu a fost de vre-o două ori intrerut de fișpan, pe cuvânt că n'ar vorbi la obiect. Altă apucătură teroristică.

Înainte de votare fișpanul-președinte, ca să-și mai verse focul, a mai lăudat „purtarea parlamentară“ a d-lui Lengeru și când a ajuns rëndul ca să enuncie, că propunerea lui Mureșianu a fost respinsă de majoritate a d-ș: „așa cred, că l'chiamă Mureșianu!“

La acesta strania purtare a fișpanului și la cestiunea principiară vom mai reveni.

CRONICA POLITICĂ.

— 11 (23) Decembrie.

Diarele din Germania de un timp încoace se ocupă foarte mult cu succesiunea la tronul austro-ungar și acuma mai multe dintre ele s'afirma, că monarhul nostru ar intenționa schimbarea sancțiunii pragmatice, așa că tronul să-l moștenească fiul cel mai mare al arhiducelui Francisc Salvator și al arhiducesei Maria Valeria. Organele germane spun, că Majestatea Sa ar fi numit pe contele Goluchowski și pe contele Badeni la posturile, pe cari le ocupă, cu espresa condițiune, ca să ducă în deplină schimbarea sancțiunii pragmatice în modul cum îl dorește monarhul.

După cum am fost anunțat, Marța și Miercurea trecută s'au ținut în Hofburgul din Viena conferențe militare sub președinția monarhului. In cercurile bine informate se afirmă, că obiectul asupra căruia s'a desbătut în amintitele conferențe a fost înființarea a două diviziuni de cavaleriă nouă cu reședința în Budapesta și Pojun.

In ședința dela 20 c. a camerei austriece deputatul ruten *Romanczuk* vorbi asupra motivelor, pentru cari a mers deputațiunea în masă a Rutenilor la Viena. Dăce că s'au născut multe suspiciuni în ce privește speșele trimiterei deputațiunii, ba s'a susținut că consulul rusesc din Lemberg a contribuit cu 6000 fl. pentru acel scop. Der ore 20 de comune rutene să nu fie în stare de-a trimite o deputațiune la Viena? Este falsă afirmarea, că deputațiunea rutenă ar fi avut misiunea de-a demonstra contra coronei și contra tronului. Din contră a voit să-și depună omagiile la picioarele monarhului. Rutenii s'au dus și s'au rugat la mormintele Mariei Teresiei, a împăratului Iosif, și a prietelui de coronă

Rudolf, de orece poporul ruten e recunoscător; și aceia dintre Ruteni au mers să imploră grație monarhului, ai căror fii și frați s'au luptat la Magenta, Solferino și Königgrätz pentru tron. Decă ce să-și gândească țărani ruteni, când guvernul austriac a împedecat deputațiunea de-a intra în Burg, și a dat monarhului informațiuni false asupra Rutenilor?

Privitor la evenimentele din Turcia depeșele cele mai noue spun, că 12.000 de Armeni au început în 19 c. a masacra pe cei 400 soldați turci și 500 civili închiși în *Zeitun*. O armată turcescă de 10.000 soldați, în frunte cu pașa *Mustafa Rhemee*, a primit ordinul să plece numai decât la *Zeitun* și să nimicească orașul.

Diarul bulgar „*Pravo*“ scrie într'un număr al său mai recent un articol asupra raportului dintre Bulgaria și cestiunea macedonă. Dăce, că în Bulgaria locuiesc aproape 300.000 de Macedoneni, și chiar capitala Sofia e locuită pe jumătate de Macedoneni, cari ocupă posturi însemnate de judecători, medici, profesori, advocați etc. In armata bulgară servesc 707 ofițeri și subofițeri macedoneni. In fine numitul diar încheie astfel: „Nu dăm nici un credemint promisiunilor Sultanului de-a introduce reforme în Macedonia, și nici nu ne încredem în acțiunea puterilor. Der ne basăm pe propriile noastre puteri, și vom lupta până în sfârșit contra tiraniei ne mai pomenite și contra despotismului. Macedonia de astăzi este aproape o pustietate. Cu toate acestea mai bine vom s'o vedea devastată și acoperită cu cadavre, decât să figureze ca o provincie stătătoare sub sclăvia jăfuitorilor oficiali și a ucigașilor mituiți ai guvernului turcesc.“

Din *Washington* se depeșeză, că președintele republicii nord-americane *Cleveland* a spus alaltăieri congresului starea financiară a Statelor Unite, apelând ca să se facă toți pașii necesari pentru apărarea rezervei de aur a tesaurului public, care e amenințat prin esportul aurului. In urma acestei la bursa din New-York s'a iscat o panică atât de mare, încât s'a pierdut în cea di suma totală de un miliard de dolari.

SCRIRILE DILEI.

— 11 (23) Decembrie.

Procesul lui „*Magyarország*“, intențat de fostul ministru-președinte *Wekerle*, despre a oăruia pertractare am publicat și noi o telegramă, a produs mare senzație în cercurile ungurești. Procesul a fost intențat cum șcim, pentru doi articuli, în cari se susținea despre *Wekerle*, că din fondul de dispozițiune ar fi corupt și cumpărat

pentru guvern mai multe foi opoșiionale. La pertractare, care a durat până în nopțea de 19 spre 20 Decemvre la 3 ore, a fost de față și *Wekerle*; s'au ascultat mulțime de deputați distali ca martori, er dintre cei doi autori ai articulelor incriminați, deputatul *Hollo Lajos* nu s'a prezentat pe cuvânt, că ar fi bolnav. — Lucru ce nu i-s'a creșut; er deputatul *Bartha* a declarat, că el in absența soțului său nu se apără. Amândoi au fost declarați unanim vinovați, er tribunalul i-a condamnat pentru calumniă la câte 6 luni închisore ordinară, câte 1000 fl. amendă fiă-care, er la cas de nesolvență alte 3 luni temniță; apoi publicarea sentinței in „*Magyarország*“ și purtarea în comun a cheltuelilor de proces. Față cu *Hollo*, fiind-că n'a fost de față, se va ține încă o pertractare, der cu totă siguranța se crede, că rezultatul va fi acela l, ca și al pertractărei de-acum, de-orece jupănul *Bartha* și soțul său au fost prinși cu ocaua cea mică in înțelesul strins al cuvântului, așa că n'au putut dovedi nimic din cele susținute. — Der in contra Românilor câte calumni miserabile nu se ridică zilnic prin foile ungurești, fără ca calumnitorii să fiă trași din partea cuiva la răspundere?!

Incepe și guvernul a vede. Cetim in „*Gaz. Buc.*“ următoarele: Bucovina a fost și este unca provincie in totă Austria, in care s'a desconsiderat sistematic dreptul limbilor țărni. Drept aceea s'au importat funcționari din totă Cislantania. Cine nu afa până in celelalte provincie, o afa in Caneanul de pe malul Prutului. Limba română ajunse să fiă batjocorită de ori-ce venetic. Cea rutenă mai puțin, căof bine, rēu, Cehii și Polonii o pricepeau puțin. Nepriepend importații funcționari altă limbă, decât cea germană și slavă, ei necesitau poporul să comunice cu dēșii in limba slavă. Acuma s'a dat oficioilor administrative la ordin mai înalt porunca, să se legitimizeze in timpul cel mai scurt, decă funcționarii respectivii cunosc limbile țării din Bucovina. In cas, că nu le cunoso, guvernul a propus să se înființeze un curs, in care să se predea aceste limbi. Se dăce, că acest curs să dureze 6 săptămâni.

Statuă Arhiducelui *Albrecht*. In memoria Arhiducelui *Albrecht*, care a murit acum e anul — precum se scrie din Viena — in întręa armată austro-ungară se va porni o colecție, pentru de a-i ridică o statuă in Viena.

Reorganizarea traficelor de tutun. Ministerul de finance a dat dăile treoute o ordinațiune privitor la reorganizarea traficelor de tutun. In acea ordinațiune se dispune, ca in trafic pe lângă tutun să nu se mai vëndă alți articoli afară de chibrite,

încămenită in cel mai strict înțeles al cuvântului.

Așa mi-se întemplă și mie. Primul meu cuvânt fu: „Nu face-ți ast-fel de glume, domnă *Williams!*“ Când văđui inse la-orimi in ochii bunei femei, și dedusei ast-fel, că ceea ce-mi spusese dēnsa e cea mai amară realitate, rămăsei mut. Mōrtă, draga copilă e mōrtă, a dispărut de pe acest pământ, e imposibil de-a o mai revedea! Eu trebuiri să-mi lămuresc mai întâiu toate aceste încet, ca și când m'aș fi deșteptat dintr'o amorțire, și trecu cât-va timp, până ce putui ruga pe dōmna *Williams* de a-mi povesti, ce s'a petrecut, și cum s'a întemplat atât de neașteptat o ast-fel de nenorocire.

Bătrāna femeie își șterse lacrimile și apoi începū a povesti:

„Nu mult după ce plecaserăți cu Tuscarora din *Holyhead*, *Delia* se duse într'o di in pivniță, să aducă ceva pentru bucatăria. Ea rămase mai mult decât ar fi fost de lipsă, și când se reintōrse în sfârșit, era palidă și părea a merge anevoie. Inspăimēntată o întrebai, decă se simte rău; ea imi răspunse întâiu, că nu-i nimic, mai târđiu inse imi spuse, că a căđut pe treptele pivniței, și că s'a lovit atât de tare la șold, încat a leșinat. Voiți să tri-

mit imediat după vr'un medic, der sērmāna copilă nu mē lāsă nici-decum, stāt din cauza speselor, cât și pentru-că se rușina să fiă vizitată de el. Vă aduoți dōr' foarte bine aminte, d-le *Gheorghe*, ce copilă plāpāndă și sficioasă era dēnsa, cum o puteai face la cea mai nevinovată giună să roșescă până'n albul ochilor. Astfel îi fu din di in di tot mai rău. Dēnsa nu mai fu în stare a-și vedea de oficiu, căci nu se mai putea scula. In sfârșit in contra voinței sērmānei copilice — chemai, un medic. Când acesta constatā durerea latentă și continuă in șolduri și spate, când văđū totala ei slăbiciune și auđi cum s'a petrecut nenorocirea, elātina încet din cap, recomandā cea mai mare linisce, prescrie o alifie și se depărtā. Eu il însoții până afară, spre a afa totuși mai mult dela dēnsul. Atunci mē întrebā:

— „D-șora nu e de-aci?“

„Impărtășindu-i că dēnsa e Irlandeză, se informā despre relațiunile ei familiare și dăce apoi serios:

— „Transportați-o cât mai iute in patrie, ea pătinesce de o bolă gravă internă, și copilă nu va trăi până la vară.

— „Ah, d-le *Gheorghe*, cum se i-o fi comunicat sērmānului ei tatā, care nu

numai, că o iubia nespuse de mult, der căruia dēnsa cu totă tinereța ei îi era un așa bun sprijin?

„Intru cât privește persoana ei *Delia* imi nșura in mod considerabil, grēua mea problemă. Căci după ce mē reculesesem și mē reîntōrsei in odaiă pășind la patul *Deliei*, ea-mi prinse mână, mē privi cu ochii ei mari și frumoși, zimbind dulce — își aducă aminte de ea — și dăce apoi liniștit:

— „Mătușică, medicul a dăce, că eu trebuie să mor, nu-i așa?“

„Eu voi natural, să desmint această, dēnsa inse zimbind erăși, își scutură capu-i buolat și dăce:

— „Mătușică, dragă mătușică, eu simțesc deja, că in curēnd va fi gata cu mine, că nu-l voi mai revedea. Lasă-mē deci, te rog, să fiu dusă in Irlanda, spre a mai revedea odată liveđile insulei noastre verđi, să mai aud odată păsēriile cāntānd și apoi să mor in brațele tatălui meu. Nu plānge, dragă mătușică, căci deocă Dumneđeu ne chiamă, trebuie să mergem și apoi mai există și o revedere! Ar fi fost, firesce, frumos, să-l revēd, când se va reintōrce din America. Mătușică, te rog dā-mi micul meu evantaiu și chipurile chineze, ele

se afa colo in scrinul meu, și apoi pregătesce-mi un cēiu!

„Sērmānul ei tatā sosi după câte-va dăle și o duse. Ah d-le *Gheorghe* aceea a fost într'adever o foarte durerōsă despărțire! Numai ea, sērmāna suferindă, își păstra linisceea și surisul dulce pe fața ei palidă, acum și mai uimitor de frumoasă, când mē sărută și-mi spuse salutări pentru D-vōstră.

Eu primii veste despre sosirea ei in patrie, apoi timp îndelungat nimic și in sfârșit — vestea, că a murit. Intr'o frumoasă sēră de primăveră, când sōrele se pregătia tocmai să mērgă la odihnă, in ocean, *Delia* chemase pe tatăl ei la sine. Pe plāpomă, inaintea ei, să afluă micile chipuri chineze și evantaiul, de cari nu să despărțise in tot decursul bōlei. Ea rugă pe tatăl ei, să se plece spre dēnsa, își puse brațul in jurul gātului său și șoptii:

— „Tatā — eu mor. — Vēđi tu, acum îndată mē duc cu sōrele. El mē ia cu sine! Rēmāi cu bine, sērmāne, bunule tatā, — ertā-mi grija și durerea ce ți-am causat, — n'am fost eu de vină! Sărutā pe verișōrele mele, salutā pe mătușica *Williams*, spune-i să

hârtia de țigare, țigarete și diare, și vinderea de țigări e oprită în birturi și cafenele.

— o —

Filoxeră. În comuna Șarpatoc, comitatul Târnavei-mari, s'a aflat, că vilele acelei comune sunt atacate de filoxeră. Ministerul de agricultură puse sub carantină teritoriul amintitei comune.

Restaurația în comit. Târnava-mică.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Dicio-St.-Mărtin, 20 Dec. 1895.

În comitatul archimamelucesc Târnava-mică s'a făcut ieri, 19 l. c., „alegerea“ de funcționari municipali în sala cea mare a casei comitatului din Dicio-St.-Mărtin.

Totul a decurs ca pe sprinț, căci unde guvernul voese, acolo învinge. Aici mai ales lucrul a mers foarte ușor, căci majoritatea absolută, decât nu chiar unanimitatea, e a guvernului, care dispune de corpul funcționarilor și al comisiunilor. „Liberalii“ lui Bánffy sunt cu desăvârșire stăpâniți situației în acest „nefericit comitat“, cum îl porecesc cu drept cuvânt cei neagreați de factorii guvernamentali. Voința „liberalilor“ e lege, er legea lor domni absolută asupra elementelor, cari nu împărtășesc vederile guvernamentale. Aici sunt realeși vechii funcționari; cel mult pe unul său altul îl pensioneză, în locu-i pășese, fiul ori ruda sa, și toate se întâmplă după voința fișpanescă.

În astfel de împrejurări, cei vre-o 10 membri români, cari s'au înfățișat la alegere, s'au mărginit aproape la rolul de privitori pasivi față cu cele ce s'au petrecut ieri în sala comitatului.

Înainte de a se deschide adunarea, la propunerea vice-fișpanului Gall Domokos s'a ales o deputație de doi membri (unul din acești doi a fost d-l Vasile Zehan, avocat în loc), care să invite pe fișpanul Sándor János la ședință.

Fișpanul, intrând între aclamări de „éljen“, și ocupând locul presidial, deschide ședința prin un discurs patetic, în care între altele constată „cu bucurie“, că în acest comitat nu sunt cunoscute frecările de naționalitate (!) și confesiune; spuse apoi, care este scopul acestei adunări.

Ia cuvântul îndată d-l Vasiliu Zelan și într-o cuvântare rostită în limba maghiară (!) stăruie pe scurt asupra anomaliilor, că la nici un post administrativ municipal din comitatul Târnavei-mici nu se află nici un Român, deși majoritatea populației este română. Intrăbă, decât just și echitabil este această față de locuitorii de limbă română ai acestui comitat, cari deopotrivă contribuie la sarcinile publice și cari au trăit și trăesc în pace, liniște și bună armonie cu elementul maghiar. În consecință rogă pe d-l fișpan, ca prin influința și pu-

impărtășescă lui Gheorghe, că-l salut și-l bine-cuvântează și — că l'am iubit foarte mult!“

Unchiul Gheorghe sfârșise deja de mult povestea sa, totuși nimeni dintre noi nu se încumătă a vorbi, și cele două copile blonde și șirete nu se mai ougetau să tachineze pe povestitor, cum își propuseseră. Serioase și tăcute steteau ele, privind înaintea lor și din când în când se uitau pe furie la vechiul și credinciosul lor prietin, a cărui purtare în acest moment într'adevăr era cu totul altfel ca de regulă.

Bétranul marinar era anume nespuse de preocupat de a-și umplea din nou pipa stinsă și a-și aprinde erășii. E interesant însă, că acest lucru merse foarte anevoie — cu toate că era un fumător atât de vechiu, și trebuie, că la tot cazul a avut un tãbac foarte tare, căci cu lucrul acesta nu mai găta și când în sfârșit privi din nou în sus, ochii lui erau podidiți de lacrimi.

(„P. Ll.“)

Tr. de Ritmic.

terea, de care dispune, să facă a fi delaturată pe viitor această anomială.

Fișpanul i-a replicat luând în ajutor banalul motiv, că nu află între Români tineri calificați pentru astfel de posturi (!)

S'a procedat apoi la alegerea comisiunii de candidarea funcționarilor. În virtutea legii, fișpanul a numit 3 membri, er pe alți trei i-a recomandat spre primire. N'a fost alegere, ci aclamare, după cum erau cетиți de pe listă. În comisiunea această n'a fost ales nici un membru român.

Ridicându-se ședința, peste 1/2 oră comisiunea reapare cu lista funcționarilor — după cum am auzit dicându-se — ticluită deja mai înainte. S'au ales, ori mai corect zis, au fost aclamați — căci de votare nici pomenire — tot cei vechi, c'o mică deosebire: în locul fișolgăbirului Horváth (Iernut) a pășit fiul acestuia pentru cercul pretorial al Elisabetopolei, er pentru cercul Iernutului a fost ales un funcționar cu numele Csatho.

Va să dică Români din acest comitat stau în privința această ca și mai înainte: *nici un fiu din sângele lor nu are aqi loc nici măcar la cea din urmă funcțiune a comitatului.*

După trecerea acestor formalități — căci o curată formalitate a fost întreg actul alegerii — s'a luat jurământul funcționarilor „aleși“. În alocuțiunea, ce a ținut-o fișpanul după luarea jurământului, a accentuat, că această este ultima alegere, de-ore-ce semne se dau și prospecte mari se ivesc, că se va introduce administrația de stat, când funcționarii nu vor mai fi aleși, ci numiți.

S'a procedat apoi la alegerea diferitelor comisiuni. În cele mai importante două comisiuni, adevăc cea administrativă și cea centrală n'a fost propus nici un Român.

Pe la 12 ore din zi s'a sfârșit totul c'o rară precipitare, er epilogul a fost un banchet.

Coresp.

Constituționalismul în România și în Ungaria.

Foaia maghiară *koszuthista* „Egyetértés“ publică în numărul său dela 21 Decembrie n. c. un articol de fond, în care face un fel de paralelă între constituționalismul maghiar și cel român. Apretările caracteristice ale foiei unguresci le reasumăm în următoarele:

În România, ca și în alte țări, opoziția mai curând s'au mai târziu totuși găsesce în fine acea favorabilă situațiune parlamentară, care s'o ajute a ajunge la putere. Numai la noi în Ungaria mamelucismul guvernamental se prezentă într-o stare de petrificațiune, care nu numai face imposibilă izbucnirea opoziției la alegeri, der exclude și posibilitatea, ca ea prin vre-o eventualitate a luptelor parlamentare să pōta ajunge la guvern.

În tot cazul însă ne rămâne mângăierea, că pe scena constituționalismului nostru, cu toate că are base false, nu se pot întâmpla astfel de transfigurațiuni ca în poveste și schimbări seamatorice numai și numai prin momentana voință a domnitorului.

Până când puterea au avut-o în mână conservatorii și junimiștii, la toate alegerile generale ei dobândiau o majoritate uriașă, în timp ce lui Sturdza, conducătorul opoziției, i se și urise cu situațiunea comică, în care se afla; se retrăsese din parlament, unde domnea o atmosferă frigidă pentru el, încât i-a trebuit să se încăldescă la focul demonstrațiunilor populare de pe strade. De-odată însă regele Carol, cu cunoscutea lui cunoscință de omeni, ohiamă pe d-l Sturdza cu liberalii săi dela tribuna agitațiunilor de pe stradă de-adreptul la putere. Acuma d-l Sturdza a putut să facă alegeri, și încă cum? — Pōte el însuși se va fi speriat de succesul grozav, ce l'a avut. Din partida conservatorilor și junimiștilor, care a condus afacerile României cu o autoritate atât de neresturnabilă timp de aproape un deceniu, un singur domn a ajuns în parlament ca opozițional, er în Senat de-asemena abia la trei înși li-s'a permis

luxul de-a intra ca opozițional. Ar crede omul, că lipsa de opozițiune l'a adus pe d-l Sturdza în mare perplexitate și, după cum se dice, ar și voi să constringă pe unii dintre cei aleși sub stindardul său, ca să trecă în opoziție.

La noi, ce-i drept, vrăjitoria parlamentarismului n'am dus-o până la atât, nu vom duce-o nici chiar în cazul decât din îndurarea lui Desideriu Bánffy gloria sistemei electorale dela Solnoc-Doboca și-ar resfrânge rațele sale asupra țării întregi. Der n'ar fi lucru drept, decât am considera fenomenalele manevrări electorale ale României numai ca rezultatul unei presiuni ilegale și al unor uneltiri ticăloase. Atitudinea politică a blândilor alegători români, și mai ales a poporului țeran dela sate, se îndreptă, pōte că în cea mai mare parte, după instinctul turmei, moștenit dela strămoși, care involuntar, ca și mânat de-o silă a naturei, pleacă încătrău atde sunând clopotul puterii. Pōte ar fi o judecată pripită decât acest instinct primitiv l'am considera ca o dovadă de nematuritate în privința exercitării drepturilor politice. Cine scie, decât involuntar chiar nu cumva se manifestă în acest instinct cea mai adâncă înțelegere politică?

Nu pōte ore să-și gândească, cu multă dreptate, alegătorul român, că pentru el este absolut egal, decât va alege pe-un om de-al lui Catargiu, ori pe unul de-al lui Sturdza, și nici într'un cas nu merită să vină în conflict cu puterea. Căci cu cât mai mult se schimbă bărbații dela guvern, cu atât mai identică este politica de guvernare. Eță d-l Sturdza a ținut acum prin regele Carol mesagiul tronului la deschiderea parlamentului, der deși partida liberală a ajuns exclusiv la putere, în mesagiul, nici de l'ai privi prin cea mai satrașnică sticlă măritore, nu vei pute descoperi cea mai mică deosebire, care față cu enunțațiunile făcute tot în asemenea chip din partea guvernelor conservative-junimiste, să însemne o nouă direcțiune pentru poporul român. Și d-l Sturdza promite toate acele reforme în interesul îmbunătățirii sortii materiale și spirituale a poporului, pe cari le-au promis și antecesorii săi, și din contra, nu repetă nimic din ceea ce propoveduia pe strade curat numai cu scopul de-a agita.

Amintesc mai departe „Egyetértés“ de politica esteriōră a cabinetului Sturdza, „care, dice, dela discursul din Iași înocoe a rupt amiciția cu „Irredenta română“ și acum declară în Mesagiul, că vrea să susțină raporturile cele mai amicabile cu toate puterile. În fine esclamă: „Ce limbăgiu înțelept de bărbat de stat este acesta, imediat după agitațiunea cea mai vehementă opozițională!“...

Constituirea camerelor române.

Sâmbătă în 9 (21) Dec. s'au constituit atât Camera cât și Senatul.

Ședința *Camerei* se deschide sub președința de vârstă a d-lui Alex. Villner. La ordinea zilei alegerea președintelui.

Înainte de votare d. *Stolojan* dice, că un grup de amici politici i-au pus candidatura la presidență. După cele ce s'au petrecut eri însă li rōgă să nu-l mai candideze, pentru-că n'ar voi ca persoana d-sale să fiă o cauză de neînțelegere în sinul partidului (Aplause).

Se procede la scrutin. Votanți 144. D-l P. S. Aurelian intrunesc 139 voturi, cinoi buletine au fost albe.

Între aplause repetite d. P. S. *Aurelian* ocupă fotolul presidial și mulțămesc în termeni călduroși pentru onōrea ce i s'a făcut. Promite a desfășura tot zelul și totă sctivitatea sa spre a satisface încrederei ce i s'a dat. (Aplause).

Ședința se suspendă. La redeschidere se procede la alegerea vice-președinților Votanți 142. Au intrunit: d. *Pherekdye* 114, st. *Șendrea* 113, C. *Nacu* 96, Al. *Lupașcu* 76 voturi. Președintele proclamă pe aceștia de aleși.

Secretari se aleg d-nii: Dan Brătianu, Enasescu, C. G. Vernescu, Zarifopol, Gr. Grădișteanu, Vasilescu, Vasescu, Scortescu.

Cuestori se aleg d-nii: Caton Lecca, Moroiano, Pilat și G. Ștefănescu.

În comisiunea pentru adresă (răspuns la mesagiul Tronului) se aleg d-nii: Phe-

rekyde, St. Șendrea, D. Giani, Em. Costinescu, An. Stolojan, Al. Djuvara și Em. Porumbescu.

*

La *Senat*, sub președința de vârstă a prințului D. Ghica se procede la alegerea de președinte prin apel nominal fiind votanți 103. Prințul D. Ghica intrunesc 93 voturi, buletine albe 10.

Prințul Ghica mulțămesc *Senatul* pentru onōrea ce i-a făcut-o, și promite că va conduce desbaterile cu imparțialitate. Corpul meu e slab, dice el, der inima mi e tēnără, ea va bate cu vīgore, când se va trata de a lucra pentru binele patriei (Aplause).

S'aleg apoi vice-președinții. Votanți 104. Majoritate absolută 52. Se aleg d-nii: G. *Mărzescu* cu 98, Petre *Grădișteanu* cu 97 și N. *Crăciunescu* cu 66 voturi. Domnii N. Ganea și V. A. Urechia primiră fiă-care câte 48 voturi. Pentru locul al patrulea de vice-president este der balotagiu, și se votează din nou. Eță rezultatul scrutinului de balotagiu: votanți 94, majoritate absolută 47, buletin nulificat l. D. *Ganea* intrunesc 66 voturi, er d. V. A. *Urechia* 26 (cu 22 de voturi mai puține ca înainte). În urma această se proclamă de al 4-lea vice-președinte d. N. *Ganea*.

Secretari au fost aleși d-nii: Al. J. Filipescu, Constantinescu, Bastaki, Poroi-neano, Vișoreanu, M. Sturdza, Dr. Cantemir și Climescu.

Censori au fost aleși d-nii: Cireșanu, G. Exarcu, N. Lupașcu și colonel Negel.

Mulțămită publică.

Tuturor acelor P. T. domni amici și cunoscuți, cari au bine-voit a mă mângăia cu condolențele d-lor, atât în persoană, cât și prin epistole și telegrame, precum și la petrecerea din urmă a iubitului meu soț, le mulțămesc din adēncul inimei mele.

Zărnesci, 19 Dec. 1895.

Veduya Vasile Dan.

NECROLOG. Vasiliu Groze paroch gr. cath. și protopop on. după un morb greu și-a dat blândul său suflet în mâinile Creatorului în 15 Decembrie a. c. la 10 ore a. m. în al 58-lea an al vieții și ai 29-lea al preoției. Fiă-i țărina ușoră și memoria eternă! Mai er, la 15 Decembrie 1895.

DIVERSE.

Invențiunile secolului nostru prind tot mai mult teren chiar și în țările cele mai puțin cunoscute. Astfel Telefonul s'a lătit acum chiar și în deșertul Sahara. Inginerul francez Bayolle, care a călătorit în fruntea unei societăți constatătoare din 100 persoane dela Biscra la Tuggurth în ces-tiuni privitoare la telegrafia, în 18 Noemvre a. c. a telefonat de prima dată la Biscra din lagărul său departe de 18 chlm. El își propuse, ca în totă ziua să călătorescă 5—10 chlm. ca în mijlocul lunii Decemvre să ajungă în Tuggurth. S'a ivit însă o piedecă mare. Cămilele, adevăc cari duceau stâlpii de telegraf, nu erau dedate la o așa greutate continuă, șovăeau adese-ori și se lăsau jos în decursul mersului. Telefonul este introdus și în Islanda, spre a fi legate la olaltă satele împrăștiate ale acestei insule. Un American construesce de present un telefon, numit: „Talatraadur“, dela Reykjavik până la Akureyri în ținuturile de nord, care a costat 100,000 corōne. Se dice, că în curēnd Islanda se va împreuna cu Europa prin fire telegrafice. Un Engles a făcut propunerea, ca să se facă un fir telegrafic din Islanda până la insulele scoțiane. Spesele ar face 1.800,000 de corōne și 180,000 corōne subsistență anuală, cari ar avē ale solvi Islanda, Anglia, Francia și America-nordică împreună. Locuitorii țărilor sus amintite se ocupă mult cu pescăritul în Islanda, și de aceea este în interesul lor, ca prin construirea telegrafului în Islanda, să pōtă primi cât se pōte de des și de iute știrile despre pescării și despre schimbarea timpului. În curēnd se va introduce în Reykjavik lumina electrică. Orașul cel mai nordic din lume, care în timpul iernei polare este luminat electric e Hammerfest în Norvegia.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşov.

Din 21 Decembrie 1895.

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Items include Banonote rom., Argint român., Napoleon-d'ori, Galbeni, Ruble rusesti, Mărci germane, Lire turcesci, Seris. fonc. Albina.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Decembrie 1895.

Table with 3 columns: Item, Price, and another Price. Items include Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Rente de corone austr. 4% . . . 99.25
Note italiene. 44.—

Nr. 779/1895
a. f. c. sc. d.

Concurs

la postul de profesor de muzică.

Prin acesta se escrie concurs dentru umplerea postului de profesor pentru muzica vocală și instrumentală și pentru cant bisericesc la gimnasiul fundatiional superior din Năsăud.

Plata profesorului ce e de a se alege, în cei dintâi 3 ani de probă e 600 fl. apoi plata de profesor ordinar de 800 fl. și decenale.

Dela profesorul ce se va alege să cere ca să posedă perfect limba

română ca limbă de propunere atât în scriere cât și în vorbire.

Concurențele trebuie să dovedească cu documente autentice, precum absolutoriu și atestate de progres sau atestate finali dela vre-un institut superior pentru instrucțiune în muzică și cântări și anume dela vre-un conservator, că are capacitatea formală de a da instrucțiune în toate instrumentele musicale.

Preferința va avea cel ce va dovedi că a fost în exercițiu practic și a dat învățatură din muzică și cântări la un gimnasiu său la una din școlile medie de asemenea categoria cu succes bun în timp de 3 ani, său că a exercitat în mod practic instruirea în muzică la un insti-

tut superior de muzică și cântare, său ca după absolvirea conservatorului a fost tot în atâta timp conducător de orchestra militar de muzică după lege oîi statut, său ca conducător a unei capele de muzică din vre-o cetate.

Petițiunile instruate de documentele de lipsă sunt a se înainta la subscrisa comisiune administratoare până la 20 Ianuarie 1896.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile centrale școlastice și de stipendie din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 18 Novembre 1895.

Președinte: Dr. Ioan Pop.

Secretar: Nestor Simon.

Advertisement for Maria-Zeller medicine. Includes an image of a medicine bottle and text describing its benefits for stomach ailments.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octombrie 1895.

Large railway schedule table with multiple sections: Budapesta - Predeal, Ghiriș - Turda, Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Simeria (Pist) - Hunedóra, Brașov - Zărnești, Mureș - Bistrița, Arad - Timișoara, Sibiu - Cisnădie, Sighișoara - Odorheiu-săcuesc. Each section contains train numbers, times, and station names.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte.